

μητάτου διὰ τὰ βραβεῖα πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μασκαράδων. Προσέφερον αἱ Τράπεζαι, τὰ ιδρύματα, οἱ σιδηρόδρομοι, αἱ ἰδιῶται καὶ ἔλαβεν ἀληθῶς τὸ πρᾶγμα χρυσοῦς ἐθνικοῦ ἐράνου.

Τὰ βραβεῖα οὕτως ἐγένοντο ἀξιόλογα. ἀπεδόθη δὲ εἰς ἑκαστον αὐτῶν καὶ ἰδιαίτερον ὄνομα διὰ τὸ ἐπισημότερον, οἷον βραβεῖον τοῦ δήμου, βραβεῖον τῆς πόλεως, βραβεῖον τοῦ κομιτάτου, κλπ. Ἐν μόνον βραβεῖον δὲν ὠρίσθη, τὸ τῆς βουλῆς, καὶ ἡ παράλειψις εἶνε μεγάλη διότι τὸ σῶμα αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ λείπῃ ἐκ τοιούτης πανηγύρεως.

Ἐπίσης ἐφάνη εἰς πάντας ὅλως ἀδικαιολόγητος ἡ ἀποφασίς τοῦ Κομιτάτου ν' ἀποκλείσῃ τὴν πολιτικὴν ἐκ τῶν μεταμφιέσεων. Εἶνε τόσο ἀλληλένδετα αὐτὰ τὰ δύο πράγματα, ὥστε εἶνε ἀδύνατον σχεδὸν νὰ ὑπάρξῃ τὸ ἓν ἄνευ τοῦ ἑτέρου. Ἄν ἐπιμένῃ δὲ νὰ λείψῃ ἡ πολιτικὴ ἀπὸ τοὺς μασκαράδες, τότε πρέπει κατ' ἀναπόφευκτον συνέπειαν νὰ προσπαθῇ ν' ἀποκλείσῃ καὶ τοὺς μασκαράδες ἀπὸ τὴν πολιτικὴν.

Καὶ ἄς τὸ κατορθώσῃ, ἂν ἡμπορῇ! . .

Τὸ αἰσίως ἀρξάμενον νέον ἔτος 1887 τὸ διὰ τῶν ἐκλογῶν ἐγκαινισθὲν θ' ἀπομαίνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς ἔτος κατ' ἐξοχὴν ἐλληνικόν. Μέλλοται κατ' αὐτὸ νὰ τελεσθῶσι πανηγύρεις ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐταιρίας καὶ τὰ ἐγκαίνια τῶν φυλακῶν τοῦ Συγγροῦ καὶ τοῦ φρενοκομείου τοῦ Δρομοκαίτου. Ἡ ἐπιστήμη, τὸ ἔγκλημα, καὶ ἡ παραφροσύνη! . . ἰδοὺ τὸ φαινὸν τρίγωνον μεταξὺ τῶν πλευρῶν τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἅπας ὁ νεώτερος ἡμῶν πολιτικὸς βίος.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

Ἦλθαν καὶ ἡ καινούριας Ἀπόκριες τέλος πάντων
Ἐν τῷ μέσῳ πολλῶν καὶ μεγάλων συμβάντων
Ἐν τῷ μέσῳ πολέμων εὐρωπαϊκῶν ἐπικαιμένων
Καὶ ἐκλογῶν ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐξελεγχόμενων.
(Ἀλλὰ βλέπω πῶς ἄρχισα πολὺ βαθεῖαις Ἑλληνικαῖς
Καὶ θάγωμε φασαρία καὶ σκοτ' ὕραις
Καλλίτερα νὰ τὰ ποῦμε ἀπλᾶ
Καὶ κάμετε ὅλοι τ' αὐτιά σας διπλᾶ.
Νὰ τὰ ποῦμε μὲ περισσότερη εὐχέρεια
Γιὰ νὰ τ' ἀκούσῃ ἡ μεγάλη περιφέρεια.)
"Ἀχ μωρὴ περιφέρεια μεγάλη,
Ἐσὺ ἔφας πολλῶν τὸ κεφάλι
Ἐσὺ θὰ κίμῃς τῇ βουλῇ μας μοναστήρι
Ποῦ ἔτανε ὡς τὰ τώρα ἓνα πανηγύρι
Ἐσὺ ἔφας τὸν Δημητρακῆ καὶ τὸν Σταμούλη
Καὶ θὰ τὸν κάμῃς νὰ πηγαίῃ στὸ κυνήγι μὲ τὸ ἡμεροδούλι.
Ἐσὺ ἔβγαλες τὸ μάτι
Ὡς καὶ τοῦ καυμένου τοῦ Κασομάτη
Ἐσὺ μωρὴ διαβόλου κόστη,
Ἐκαμες ν' ἀποτύχῃ ὁ Ρηγίπουλος μὲ ὅλο του τὸ μακρὸ
[ἐπανωφόρι]

Ἐσὺ μωρὴ διαβόλου τσαχπίνια
Μᾶς ἔκαμες νὰ χάσουμε καὶ τὸν Δουζίνα
Ἐσὺ μωρὴ θᾶσσαν ἢ βράδιον
Θὰ μᾶς βγάλῃς βουλευτὴ καὶ τὸν Γεννάδιον
Καὶ χίλιους ἄλλους παρακεντέδες
Γιὰ νὰ σκάσουν ἀπὸ τὸ κακὸ τους οἱ τενεκέδες.
Ἐσὺ μὲ μεγάλη ἀσπλαγχνία
Μᾶς ἔφερες βουλευτὴ καὶ τὸν Χατζόπουλο ἀπὸ τὴν Εὐρυ-
[τανία]
Καὶ διάφοραις μπάμαις, κολοκυθάκια καὶ μελιτζάναις
Δὲν εἰςέδρω πῶς ἐγλύτωσα καὶ ὁ Τζάνης.

Καὶ τώρα ἔχομεν ἐνστάσεις καὶ γιὰ τὸ Λεβίδι
Ποῦ ἄρχισε ἀπὸ τώρα νὰ τὸν πάῃ ριπιτίδι.

*

Καὶ δὲν μοῦ λέτε μὰ τὴν ἀλήθεια
Ποῦ θὰ λήῃ τώρα ὁ Δημητρακῆς παραμύθια;
Καὶ δὲν μοῦ λέτε ὁ Πόταξιας
Ποῦ θὰ πάῃ νὰ κάνῃ τώρα ἀνησυχίας;
Καὶ ποῦ στὸ ἐξῆς παρακαλῶ
Θὰ δέρῃ ὁ Κασσανάκος τὸν Ἀζελό;
Ἐν τοσοῦτῳ ἔχομε νὰ διασκεδάσουμε μὲ τὸ Κομιτάτο
Τὸ ὅποιον ἐσχηματίσθηκε χαρὰς γεμάτο
Μὲ ὅλο του τὸ δίκιο
Ἄφου ἔχει μέσα του καὶ τὸ Μίκιο.
Ἐμάζευσε ἀρκετοὺς παράδες
Διὰ νὰ βραβεύσῃ ὅλους τοὺς μασκαράδες
Καὶ νὰ εἶναι πῶ τὴν ἀλήθεια πολὺ καλὰ κάνει
Γιατὶ ἡ μαύρη ἡ κυβέρνησις δὲν προσθάνει.
Ἐδώσε ὡς καὶ ὁ ἱπποσιδηρόδρομος παράδες
Φθάνει ὅμως νὰ μὴ κάμῃ πάλι νὰ κλαύσουν μανάδες.
Ἐχομε ἀπόφασι νὰ διασκεδάσουμε
Καὶ ὅλαις ταῖς συμφοραῖς μας νὰ ξεχάσουμε.
Ἄν εἴμεθα κ' ἐμεῖς ἐκ τῶν μασκαράδων τῶν ἱσοβίων
Σήμερα ὅμοι τὸ κάνομε γιὰ νὰ πάρωμε τὸ βραβεῖον,
Γιατὶ καθὼς γνωρίζετε τεινᾶμε
Καὶ δὲν ἔχομε τίποτα νὰ φᾶμε.
Κοντὰ ὅτ' ἄλλα δὲ ἔπιασε ὅλο τὸν κόσμον μανία
Καὶ ἄρχισε προπαρασκευᾶς καὶ ἡ Δανία,
Καὶ δὲν μπορεῖ αὐτὸν τὸν Βίσμαρκ νὰ τὸν πιάσῃ πονόλαιμος
Γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ὁ Γαλλοπρωσικὸς πόλεμος,
Καὶ τότε θὰ ἔχητε τὰ πάγια ν' ἀνδρῶνε
Κ' ἡ μετοχὰς τοῦ Λαυραίου νὰ κατεβούνε
Καὶ τότε θὰ ἔχητε ἔθνη ἐπὶ ἔθνη καὶ κράτη ἐπὶ κράτη
Καὶ θὰ βάζουμε καὶ τὰ παπούτσια μας ἀμανάτι
Καὶ θὰ μᾶς θάλουν ἑστὰ γαδούρια πισοκάπ' ὕλα
Καὶ θὰ πετάξῃ κ' ὁ Σουρὴς τὴν τράπ' ὕλα.
Ἄς ἀφήσωμε ὅμως αὐτὰ κ' ἄς πιάσωμε τοὺς δικηγόρους
Ποῦ θέλουν νὰ τοὺς παραγείρουν μὲ καινούργιους φόρους
Καὶ μερικοὺς μάλιστα θὰ τοὺς ζουρίσουν
Καὶ μόνον διακόσ' οὐς πενήντα θὰ τοὺς ἀφήσουν
Καὶ ὅσους μὲς ἔστην Ἀθήνα περισσεύουν
Θὰ τοὺς στείλουν ἑστὰ περίχωρα νὰ ταξιδεύουν
Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τώρα τὴν πελατεία τους τὴν ἀφήσανε
Κ' ἔτσι μὲ τὰ σωστά τους τ' ἀποφασίσανε
Νὰ πᾶνε ἀπ' εὐθείας ἑστὴν Ἀδουσινα
Γιατὶ δὲν ὑποφέρουν αὐτὴ τὴν τυραννίαν
Καὶ νὰ διδάξουν τὸν Ἰωάννην τὴν Πολιτικὴν δικονομίαν
Καὶ ὁ Ἰωάννης τὸ ἔμαθ' ἀπὸ τώρα
Κ' ὁ κακομαθήτης δὲν κυττάει τὴν ὄρα
Καὶ θέλει νὰ ὁρῇ ἄλλη μιὰ κλωτσιὰ τῆς Ἰταλίας
Μόλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀνωμαλίας
Καὶ τῆς φωνάζει: «Ἄ, κυράτσα, τράβα!
Καὶ ξεκουμπίσου ἀπὸ τὴ Μασσάβα!»
Ἀλλὰ δὲν πιττεύουμε πόλεμος νὰ γείνῃ
Καὶ θὰ μᾶς ἀφήσουν νὰ εἴμεθα Ἕλληνες ἐν εἰρήνῃ.
Δὲν θὰ μᾶς ἔμπουν στὸ ρουθόφι,
Τώρα μάλιστα ποῦ τὰ εἰνάζει καὶ ὁ «Χρόνος» τοῦ Δούνη.
Θὰ λέμε τοῦ Βίσμαρκ: ὅσο θέλεις μ' ἴλα!
Ἐμεῖς θὰ διασκεδάσουμε μὲ τὴν καμήλα.
Ἄς ἐτοιμάζονται στρατεύματα ἰσόπαλα
Ἐμεῖς θὰ διασκεδάσουμε μὲ τὰ ρόπαλα.
Φθάνει νὰ μᾶς ἀφήσῃ καὶ ἡ κυβέρνησις στὸ χάλι μας
Καὶ νὰ μὴ ζαλίσῃ τὸ κεφάλι μας
Καὶ νὰ μᾶς βάλῃ φόρους ἐπὶ φόρων
Νὰ μὴ ἔχομεν νὰ πηγαίνομε στὸ θέατρον τῶν Βουλευφόρων.
Τ' ἀκούς, κύριε Τροκούπη;
Μὴ μᾶς γείνῃς πάλι κουνούπι!
Καὶ ἀφήσῃ τὰ περισσεύματα
Γιατὶ ἐφ' ἑτοῖς ἐτελαιούσανε τὰ ψεύματα
Γιατὶ ἀλλιῶς φέρνομε πάλι τὴ Σουμάδα
Καὶ δραπετεύομε ὅλοι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα
Καὶ πρῶτος πρῶτος τραβάω γιὰ τὸ Βατοῦμ
Ὁ ὑποφαινόμενος φίλος σας

* Ἀδθακούμ